

huize vogelzang
VZW

Driemaandelijks
vzw Huize Vogelzang

HUize gazette

Jaargang 2 / editie 2022 / november - december - januari

Jaargang 2, editie 2022
November - december - januari

Redactie
Francis Van Laere
Sofie Vanderplancke

Vormgeving
Jean-Pierre Dierickx

Druk
X-Center

Verantwoordelijke uitgever
Francis Van Laere

vzw Huize Vogelzang
Wittemolenstraat 85
8200 Sint-Michiels
050 - 40 67 80
info@huize-vogelzang.be
www.huize-vogelzang.be

Dit tijdschrift verschijnt
driemaandelijks

De redactie behoudt het recht om
ingezonden teksten aan te passen
en eventueel in te korten in het belang
van het tijdschrift.

De redactie kan niet verantwoordelijk
gesteld worden voor de inhoud van
externe bijdragen.

In dit nummer...

- 3 Woord vooraf
- 5 Bewonersinfo
- 6 Personeelsweetjes
- 10 Verjaardagen
- 11 Voorbije activiteiten
- 16 Pastoraal
- 21 Uit de talentenruimte
- 23 Dubbelinterview Pascale & Carine
- 25 24 uur gevolgd
- 27 Ontspanning
- 28 Kruiswoordraadsel
- 29 Stukje natuur
- 31 Recept

Woord vooraf

Ik heb het gevoel dat het jaar 2022 nog sneller dan anders aan ons voorbij gaat.

We beleefden het in etappes van verstrengde maatregelen naar versoepeling, met mondkmasker en dan weer even zonder...

Voor sommigen was het een pijnlijk jaar van afscheid nemen – soms heel onverwacht – van geliefden.

We willen dit niet vergeten en hen mee bemoedigen waar we kunnen.

Ik mijmer en blik met heel veel energie terug op een hele mooie zomerperiode. Het was soms wel even (te) warm, maar we hebben écht wel kunnen en mogen genieten. Dit resulteerde in heel wat blije gezichten, vele wandelingen (individueel of in groep). Een woord van dank gaat écht wel uit naar de vele vrijwilligers die zich de voorbije periode week na week hebben ingezet om jullie een mooie wandeling aan te bieden.

Maar ik blik evengoed en graag vooruit. Ik kan je nu al zeggen dat het een druk en goed gevuld najaar wordt. We plannen en smeden leuke ideeën om een zinvolle invulling en dagbesteding aan te bieden. We blijven sowieso stil staan bij het gedenken van onze overleden bewoners en naasten. Voor het eerst gaan we ook nabestaanden van onze overleden bewoners uitnodigen en hen samen gedenken op het geplande herdenkingsmoment welke doorgaat op woensdag 9 november.

Maar ‘de week van de ouderen’, de Advent, het Kerstgebeuren, een Nieuw Jaar, ... laten we niet zomaar aan ons voorbij gaan in Huize Vogelzang.

Je hoort er ten gepaste tijde wel meer over. Het team ‘wonen en leven’ houdt jullie zeker op de hoogte.

Ik hoor en zie wel eens in de wandelgangen, of bij een babbel, dat sommige van ons het ook wel eens moeilijk hebben met het ouder worden.

Begrijpelijk! Je wordt meer en meer afhankelijk, je bent aangewezen op ‘de goodwill’ van anderen. Het sputtert soms wel eens tegen en het gaat niet allemaal meer vanzelf.

Maar ook voor onze medewerkers is het niet steeds rozengeur en manschijn. Elkeen van ons draagt wel zijn of haar kleine / grote rugzak mee. De combinatie en het evenwicht vinden tussen het werk en thuis, balanceren en keuzes maken – niet steeds evident. En toch merk en voel ik de positieve gedrevenheid en inzet bij heel wat van onze medewerkers om zich elke dag opnieuw weer te geven voor jullie. Fijn!

Durven we te hopen of laten we de moed zakken? Van een vriend ontving ik ooit een wenskaart met volgende tekst:

“Aanvaard wat is, laat los wat was en heb vertrouwen in wat komt.”

Met deze mooie woorden zou ik zeggen : geniet van het najaar, de overgang van oud naar nieuw, en tot ergens onderweg.

Hartelijke groet.

Francis.

Bewonersinfo

Overleden bewoner

Dankbaar koesteren we de vele
mooie herinneringen aan :

Zuster Yolande Devaere
° 23/05/1932
+ 25/08/2022

Nieuwe bewoners

Mevr. Anneliese Freres (Kamer B1.11) kwam bij ons wonen op 3 oktober 2022.

Van harte welkom in Huize Vogelzang, en we hopen van ganser harte dat je
het hier naar je zin mag hebben.

Welkom!

Personeelsweetjes

Medewerkers gaan en/of komen. Dat is nu eenmaal de realiteit, en dit dienen we ook ten volle te respecteren, hoe jammer dat we het ook soms vinden.

Myriam Kyndt en Sofie Vanderplancke maakten zelf de keuze om hun beroepsloopbaan een andere wending te geven. We wensen hen veel succes en danken hen hierbij voor hun inzet.

We verwelkomen 2 nieuwe poetsdames die het sterke team van onderhoudsmedewerkers (Pascale en Carine) zullen verwoegen.

Nisrine is gestart op 1 oktober.

Sylvie zal starten op 7 november.

En een 'oude' gekende, Valentine Lauwers, heeft het team ondertussen terug verwoegd (sedert 17/10). Op vraag van ons hebben we haar bereid gevonden om haar taak als begeleider wonen/leven terug op te nemen. Welkom terug in de Huize Vogelzangfamilie.

Opleiding van medewerkers.

Heel wat medewerkers kregen de kans om zich het voorbije anderhalf jaar bij te scholen en extra competenties te verwerven.

Veronique : heeft de 10-daagse opleiding palliatief referent gevolgd.

Fëmke : heeft de 10-daagse opleiding dementie gevolgd.

Beide dames hebben deze opleiding met vrucht beëindigd en zullen nu hun verworven competentie inzetten in de zorg voor onze bewoners met dementie en de bewoners met een palliatieve status. Zij zijn ook het eerste aanspreekpunt voor het team en zullen waar nodig ook met tips en tricks de naasten van onze bewoners bijstaan.

We hopen hen de nodige groeikansen te kunnen geven, om alzo hun kennis te verruimen en te delen.

Vere : heeft de opleiding “passiebad voor leidinggevenden” gevolgd.

Hoe geef je met passie leiding aan je team? Hoe zorg je ervoor dat je op een krachtige en comfortabele manier het beste haalt uit jezelf en je team?

Aan welke items kan je sleutelen om passie bespreekbaar te maken?
Heel veel inspiratie waarmee Vere de collega's op sleeptouw kan nemen om te sleutelen aan de passie.
Veel succes alvast.

Jolien : heeft de opleiding preventieadviseur niveau 3 gevolgd.
Na het indienen van haar paper zal Jolien voor Huize Vogelzang ons eerste aanspreekpunt zijn betreffende alle mogelijke preventieve acties die moeten genomen worden in kader van het welzijnsbeleid voor onze medewerkers. Samen met Francis zal zij haar beleid vorm geven en uitwerken, waarbij de eerste focus voornamelijk zal liggen op het verwerven van de nodige kennis rond brandpreventie en de nodige acties 'wat te doen bij brand'. Een grote uitdaging, maar zeker meer dan de moeite waard.

Sophie en Liliana : volgen beiden de opleiding tot zorgkundige.
Begin (Sophie) en eind (Liliana) 2023 studeren beiden af en hopen we dat zij het diploma van zorgkundige behalen.

Een investering (in tijd en middelen) die we zeker meer dan de moeite waard vinden. Gezien de schaarste op de arbeidsmarkt hebben we echt wel nood aan professionelen die bewust kiezen voor ouderenzorg. Straks dus 4 professionele handen meer die ons team zorg alleen maar kunnen versterken.

Aanvullend vonden er nog heel wat kleinere – maar daarom niet minderwaardig – opleidingskansen voor medewerkers (zowel intern als extern).

Op basis van de noden en behoeften proberen we steeds onze medewerkers te stimuleren om vorming te volgen. Denken we hierbij aan de opleiding handhygiëne en preventie, psychofarmaca, pastorale en spirituele opleidingen, de studiedagen van het NVKVV, ...

Verjaardagen

Verjaardagen van de bewoners

Zr. Elie-Anne Lauwers	A2.06	1 november 1937	85 jaar
Zr. Lutgardis Nowé	A1.02	19 november 1929	93 jaar
Zr. Inigo Geraerd	A2.11	20 november 1938	84 jaar
Zr. Myriam Tits	B0.04	28 november 1929	93 jaar
Zr. Lu Jaques	B1.06	6 december 1932	90 jaar
Zr. Godelieve Galle	B0.09	10 december 1939	83 jaar
Zr. Laurentia Segers	A1.09	20 december 1932	90 jaar
Zr. Noëlla Delva	B0.07	25 december 1929	93 jaar
Zr Françoise Vandevoorde	B0.02	29 december 1928	94 jaar
Zr. Laura Dufoort	B0.05	8 januari 1935	88 jaar
Zr. Machteld Dewicke	A2.07	10 januari 1932	91 jaar
Zr. Katrien De Praeter	A1.10	13 januari 1928	95 jaar
Moeder Sabien Bousson	A2.09	15 januari 1940	83 jaar
Zr. Pia Ghesquiere	B0.01	16 januari 1930	93 jaar
Zr. Henriette Somers	B1.07	16 januari 1922	101 jaar
Zr. Gilberte Barzeele	B1.01	24 januari 1927	96 jaar
Zr Myriam Dejonckheere	B1.04	25 januari 1942	81 jaar

Verjaardagen van de medewerkers

Lekunze Hermia	9 november
Debaere Joyce	16 november
Valcke Leen	19 november
Walleyen Griet	12 december
Tavernier Mieke	12 december
Sanders Griet	14 december
Tobin Tabitha	23 december
Moerman Vere	30 december
Van Middel Els	7 januari
Maes Carine	10 januari
Mituku Gelina	10 januari
Cresci Anaïs	12 januari
Feys Marina	22 januari
Damman Martin	23 januari
Habibi Sedigheh	30 januari

Voorbije activiteiten

Gezelschapsspelenamiddag

Op vrijdag 8 juli kwamen 20 kinderen en jongeren van de gezinsvakantie en het tienerkamp in Priorij Bethanië Loppem naar Huize Vogelzang. Onze bewoners zaten in de tuin klaar om hen te verwelkomen. Er werden gezelschapsspelen gespeeld, maar méér nog werd uitgebreid kennis gemaakt met elkaar. Jong en oud die samen een namiddag doorbrengen, wat was dat fijn!

Oldtimerkastelentocht

De 40ste oldtimerkastelentocht kwam dit jaar over het domein van Huize Vogelzang gereden. Via de poort op de Torhoutsesteenweg doorkruisten ze het domein om via de ingang aan de Wittemolenstraat terug te vertrekken.

Bijna alle bewoners waren van de partij om de tientallen wagens van vóór de oorlog, met inzittenden gekleed in de tijd van toen, te bewonderen.

De vele auto's, een ijsje, een drankje en een niet meer té hete zon zorgden voor een gezellig samenzijn!

Pannenkoekennamiddag

Liliana, die tot eind augustus als logistiek medewerker aan de slag was, volgt nu de opleiding tot zorgkundige. Omwille haar 'afscheid' – als logistiek medewerker, maar gelukkig niet als medewerker van Huize Vogelzang – bakte ze, samen met enkele vrijwilligers, lekkere pannenkoeken op dinsdag 30 augustus. Tijdens het koffiemoment werden ze met heel veel smaak opgegeten door alle bewoners.

Wandelnamiddagen

Wanneer het weer het toelaat, gaan we elke woensdag wandelen. Deze mooie zomer hadden we veel geluk en konden bijna elke week de natuur ingaan, met uitzondering van enkele snikhete woensdagen. Zr. Noëlla schreef er een heel mooi gedicht over. Lees je even mee?

De Wandeltocht

We kijken in 't vooruitzicht
naar het komend weerbericht.
Welk weder we mogen verwachten,
toch zeker geen klachten?
Hoera, we zien de dag tegemoet
met veel goeie moed.

Als 't kan, dit veelvuldig mag,
daarvoor hebben we ontzag.
Opgetrommeld worden de vrijwilligers,
de zich niets ontziende gewilligers.

Rolstoelgebruikers worden naarstig opgehaald
en met 'n passende zonnehoed onthaald.

Het startschot wordt gegeven
dus we mogen ons op weg begeven.
Een aangename wandelroute is uitgekend...
Waarom hebben we dat verdiend?
We zijn één en al oog en oor,
zo gaat er niets teloor.

't Wordt een genieten van wind en zon,
ja, 'n ware levensbron.
We ademen diep uit en in,
dit is naar Sofie haar zin.

Onder de schaduwrijke bomen
worden vervuld menige dromen.
Bij 't kapelleke wordt even stilgehouden,
zo wordt de Mariadevotie behouden:
met een lied dat vertrouwwol klinkt
of met een bête die heel wat intenties verbindt.

Die regelmatige wandeling doet deugd
en vermeerdert onze vreugd.

Vrienden, tot we mekaar terugzien,
met toegewenste courage bovendien.
De schoonheid van Tillegembos
Laat ons niet zomaar los.

Zr Noëlla Delagrangé
3 september 2022

Pastoraal

We herdenken...

Inwonende zusters:

Zuster Lutgart Vuylsteke	+ 13 november 2021
Zuster Marie-Agnes Decherf	+ 5 januari 2022
Zuster Anne-Marie De Rycke	+ 16 januari 2022
Zuster Beatrix Maertens	+ 26 januari 2022
Zuster Franciska Bode	+ 13 maart 2022
Zuster Aleydis Bracke	+ 12 april 2022
Zuster Hubertine Lefevere	+ 22 juni 2022
Zuster Yolande Devaere	+ 25 augustus 2022

Alle overleden medezusters verbonden aan de congregaties die hier wonen.

Alle overleden familieleden, vrienden, kennissen van onze bewoners.

De overleden familieleden van onze medewerkers.

Stil zou ik willen zijn vandaag
en toeven en verwijlen
bij zovelen die mij dierbaar zijn,
maar die rusten in de aarde,
geborgen in de eeuwigheid van Uw liefde.

Ik draag hun namen in mijn hart,
en meer nog dan hun namen
de herinnering aan wie ze zijn geweest...
Zij hebben van mij gehouden;
ik hield van hen.
Zij hebben mij mee gemaakt
tot wie ik nu ben.
Zo talrijk zijn ze reeds God:
familieleden, goeie vrienden, burens, kennissen.
Stil zou ik willen zijn vandaag
en in die stilte – uw stilte
dankbaar toeven en verwijlen
bij zovelen die mij dierbaar zijn
en die rusten in de aarde
mogen zij ook rusten in uw vrede.

Uit: "Woorden om te bidden in de herfst", Kerk en Wereld, 2003

Een boom vertelt zijn levensverhaal

Hallo? Ja, hallo? Horen jullie mij? Ik ben het, die boom die hier voor jullie staat. Ja, ik kan praten; ik kan vertellen – en daar heb ik nu echt zin in! ‘k Zou jullie graag mijn levensverhaal vertellen. Willen jullie even luisteren?

‘k Weet nog goed: een tijdje geleden werd ik, als heel klein boompje, geplant in het grote bos. En voor de eerste keer in mijn ‘boomleven’ werd het herfst. In de herfst voel ik me behoorlijk kaal. Mijn mooie bladeren worden bruin en stilletjesaan begin ik ze allemaal te verliezen. En dan dwarrelen ze op de grond en... maken de aarde vruchtbaar. De waaiende wind helpt me bij het verliezen en verspreiden van mijn bladeren, alhoewel ik dat zelf niet altijd wil. Maar toch; hoe meer ik begon te beseffen dat ik niet nutteloos m’n bladeren verloor, hoe meer ik groeide... en groeide... van binnenuit. Er komt ook vaak een vogeltje op mijn takken rusten en mijmeren. En ik... ik mijmer met het vogeltje mee.

En toen kwam die winter. Was dat even een bange tijd; ik wist niet wat er komen zou. Er zijn zelfs mensen die denken dat ik dan hard en levenloos ben, want soms krassen ze hun namen in mijn schors. Dat doet pijn want hoe dood ik dan ook leek, heel diep in mij wist ik dat er iets nieuws zou komen. Er was een verlangen in mij dat stilletjes opwilde en mij deed dromen, samen met die mol die zich tussen mijn wortels genesteld had voor zijn winterslaap. En doordat ik in die maanden bleef dromen en m’n takken niet liet zakken, groeide ik, groeide ik van binnenuit. Dan komt ook dat vogeltje weer aange-fladderd, zoekend naar wat beschutting. ’t Zit heel dicht tegen me aan en verlangt. En ik... ik verlang met het vogeltje mee.

Maar dan, plots, was het gedaan met rusten. ‘k Wist niet wat er gebeurde, de energie stroomde werkelijk via m’n wortels naar binnen. Ik voelde het leven tintelen tot in de toppen van mijn takken. De mol is ondertussen van tussen mijn wortels verdwenen. Zou hij ook die kracht, die levensenergie gevoeld hebben? M’n takken worden zacht en – wonder boven wonder – kleine groene blaadjes komen te voorschijn. En groeien dat ze doen! Wat niemand voor mogelijk had gehouden, gebeurt echt: hoe meer ik mezelf toeliet om broos en zacht te worden, hoe meer ik groeide, groeide van binnenuit. Het startschot wordt gegeven voor het grote ‘bosconcert’. Ook ’t vogeltje komt vrolijk aangevlogen en fluit z’n lied. En ik... ik zing met het vogeltje mee.

De zomer was nog een verrassing voor mij. Naast de vele mooie bladeren, begonnen er in mijn kruin ook vruchten te groeien, veel meer dan ik in de herfst verloren was. Mensen en dieren kwamen mij opzoeken om te genieten van mijn kracht én mijn schaduw. Spelende kinderen maakten hun kamp met

mij als steunpilaar. Soms moest ik wel eens op mijn tanden bijten om niet al dat moois voor mezelf te houden, maar dan voel ik weer: hoe meer ik mijn vruchten deel, hoe meer ik groei, groei van binnenuit. En zelfs het vogeltje kwam opnieuw langs. Het nestelde zich met z'n jongen in het meest frisse hoekje van mijn kruin en genoot. En ik... ik geniet met het vogeltje mee.

En toen kwam er weer een herfst – maar ook weer de waaiende wind die mij hielp mij over te geven. En ook weer een winter – maar ook weer het verborgen verlangen naar nieuw leven dat mij deed overleven. En ook weer een lente – maar ook weer die stuwende stroom van levensenergie die mij groeipijn gaf. En ook weer een zomer – maar ook weer het vrijgeven van vruchten. En toen...

Mijn levensverhaal zal nooit ten einde zijn, want het wordt gestuwd door de levenskracht!

Sofie Vanderplancke

Advent: Wees Waakzaam!

In onze kapel zien we aan de lezer naar het beeld van Toni Zenz, dat voordien in de Sint-Godelieveabdij van Brugge stond.

De kunstenaar toont ons een waakzaam mens. En is waakzaamheid nu niet dé oproep in deze adventstijd?

Het hoofd omhoog, handen aan de extra groot afgebeelde oren, ogen half gesloten, de houding van het

lichaam iets voorover gebogen. Klaar om elk signaal op te vangen. Het gezicht drukt uiterste concentratie uit. Concentratie: op één punt gericht. Op het punt waar het geluid vandaan moet komen. Van omhoog. Waakzaam.

Het woord ‘waakzaam’ heeft te maken met wakker zijn. Het is de tijd niet van slapen of sluimeren, van rust en inkeer. Nee, ik sta van top tot teen gericht op iets buiten mij. Ik hoor toe. Niets mag mij ontgaan.

‘Waakzaam’ heeft ook te maken met ‘de wacht houden’, met wachten. Waar ik zo op gespitst ben: het is er nog niet, maar ik verwacht het. Elk ogenblik kan het zich voordoen. Ik verlang ernaar. Met heel mijn wezen. Tot het uiterste gespannen, en toch... ontspannen. Het wachten en waken op zich zit mij al als gegoten. Hoezeer ik ook verlang iets te horen, het verlangen zelf voelt goed. De vredige uitdrukking op het gezicht van de toehorende persoon spreekt ervan. Het is hopen, geloven, uitzien naar... Het is bidden. Leven in een biddende levenshouding.

Met de woorden van Jezus nog in het gehoor is dit beeld eigenlijk heel verrassend. Jezus heeft het over wat er allemaal om je heen kan gebeuren: erge dingen, rampen, hongersnood, oorlog, aardbeving, vervolging. Allemaal dingen waar de wereld vol van is, waar onze dagen vol van zijn. Elke dag worden wij wel opgeschrikt door treurig nieuws, ver weg of dichtbij. Jezus zegt tegen zijn leerlingen: “Blijf temidden van die dingen als een goed mens overeind.” Hoe doe je dat? Door waakzaam te zijn. Door temidden van dat alles klaar te staan om het geringste signaal van een andere wereld, een andere tijd, een tijd van vrede, genade en gerechtigheid op te vangen. Laat je niet meesleuren met al die dingen om je heen, maar concentreer je op wat komen gaat, komen móet. Want wat je nu meemaakt kan de bedoeling niet zijn. Er moet een andere wereld mogelijk zijn. Er is een andere wereld mogelijk.

Ga daarvan uit. En je zult eens zien...

Al die dreigingen waar onze wereld vol van is: die zijn hier niet afgebeeld. De camera heeft ingezoomd op iemand die temidden van dat alles als een goed mens overeind blijft. Iemand die klaarstaat om het nieuwe, het andere te begroeten zodra het zich voordoet. Die ervan uitgaat dat dat nieuwe in aantocht is... Dat 'ervan uitgaan': dat noemen wij geloven, hopen, verlangen, bidden, wachten waakzaam zijn.

Ben ik het zelf die hier is afgebeeld?

Naar: A. van den Akker s.j.

Uit de talentenruimte

In de talentenruimte gebeurt heel veel. Aan de hand van deze fotoreportage willen we jullie enkele impressies geven...

(Foto's uit de talentenruimte en crea namiddag)

Dubbelinterview Pascale en Carine

Vriendschap voor het leven!

Pascale en Carine werken, als goeie collega's, samen in de dienst onderhoud in Huize Vogelzang. Maar wat velen nog niet weten is dat ze elkaar al heel lang kennen en vriendinnen voor het leven zijn.

Pascale en Carine tweede kleuterklas

Alles begon toen we vier jaar waren. In het schooltje van Moerbrugge, deelgemeente van Oostkamp, hebben we de kleuterklasjes en de lagere school samen doorgebracht.

Toen we 12 jaar waren, was het tijd om naar de grote school over te stappen. Samen zijn we voor een avontuur van 6 jaar naar het Sint-Pietersinstituut in Oostkamp geweest waar we de richting Kleding & Verkoop gekozen hebben.

Daar waar we ook onder de hoede stonden van zuster Franciska die hier in Huize Vogelzang kort verbleven heeft. Ze heeft altijd over ons gewaakt dat we tot brave mensen zouden opgroeien.

Toen we 16-17 jaar waren, was het tijd voor een vakantiejob. We trokken samen naar Blankenberge om onze eerste centjes te verdienen. Carine heeft het wel wat langer volgehouden dan Pascale.

Bij het uitgaansleven waren we ook best veel te vinden. Niet dezelfde liefjes, maar broers van elkaar, deelden we wel.

Pascale heeft enkele jaren een kruidenierswinkeltje gehad, waar Carine trouw de zondag op post was om vrijwillig een handje toe te steken.

Ons avontuur in Sint-Lucas begon als jobstudent. Toen is Carine weggeweest om in Delhaize te werken en toch na vijf jaar teruggegaan naar Sint-Lucas.

Carine lag in het ziekenhuis, bevallen van haar jongste zoon, toen haar moatje Pascale op bezoek kwam en gelijktijdig ging solliciteren in het ziekenhuis. 'Joepie, daar is mijn moatje terug', dacht Carine.

28 jaar heeft Carine in de hoteldienst gewerkt, terwijl Pascale in de schoonmaak werkte. We kwamen elkaar wel eens tegen op dienst en de laatste drie jaar is Carine ook de schoonmaakdienst komen vervoegen.

Een jaar geleden heeft Pascale de stap gezet om in Huize Vogelzang te komen werken, waarover ze alleen maar positieve noten kan zingen!

Een jaar later mag Carine ook vertellen dat ze trotse medewerker is in een heel tof team en heel dankbare bewoonsters.

We voelen ons hier echt goed en hopelijk kunnen wij hier samen nog lang werken.

Wij weten wat we aan elkaar hebben, maar ons werk staat voor ons altijd op de eerste plaats.

Veel liefs,
Carine en Pascale

Waar zit Carine, waar zit Pascale ?

Jeugdige foto

24 uur gevolgd

Medewerker Els Van Middel

Je ziet Els vaak in de voor-
middag in Huize Vogelzang.
Ze bekijkt aandachtig de laatste
nieuwsjes op de smartphone

Els voorziet de bewoners
van koffie en een koekje

Els vervoert de bewoners
naar de kapel

Na het werk, krantje lezen
met een koffie

Poes Saruman, de beste vriend
van Els

Het favoriete buitenplaatsje
van Els in haar tuin:
met een boekje in haar 'ei'

Ontspanning

Het antwoord op de woordzoeker was: Fresco.
Winnares was zr. Agnes Roels. Proficiat !

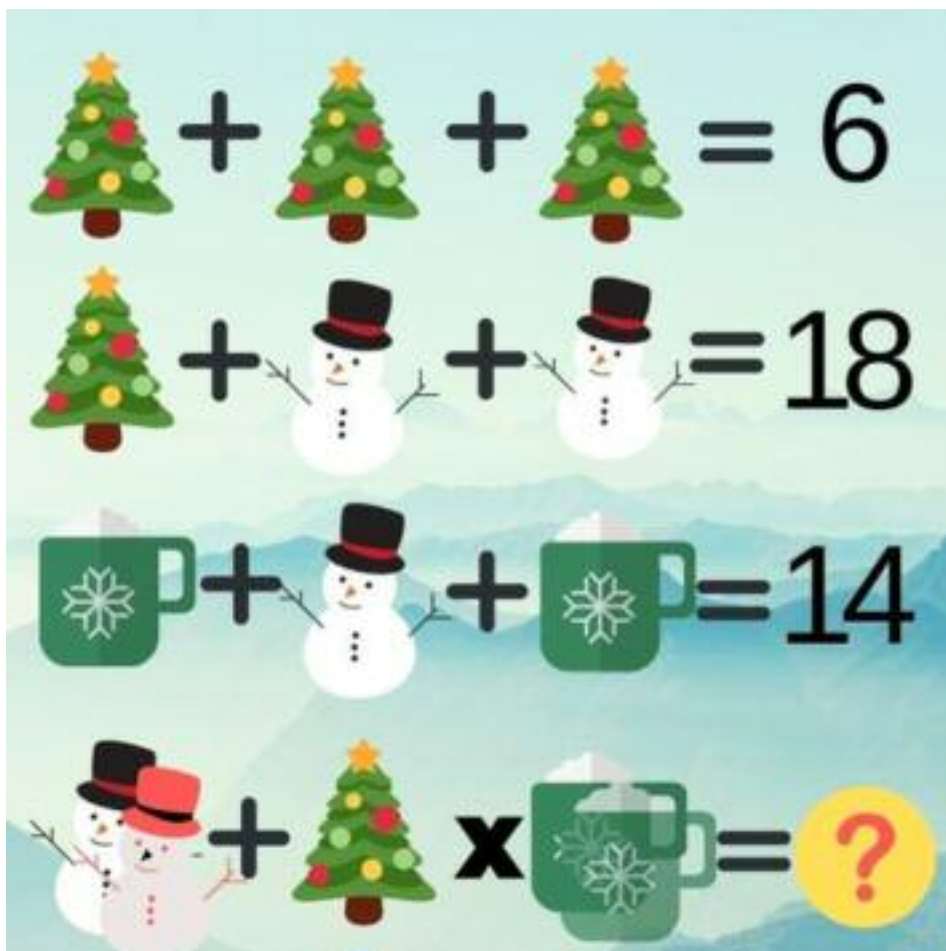
Het antwoord op de rebus 1: Door het oog van de naald kruipen
rebus 2: Dat is water naar de zee dragen.

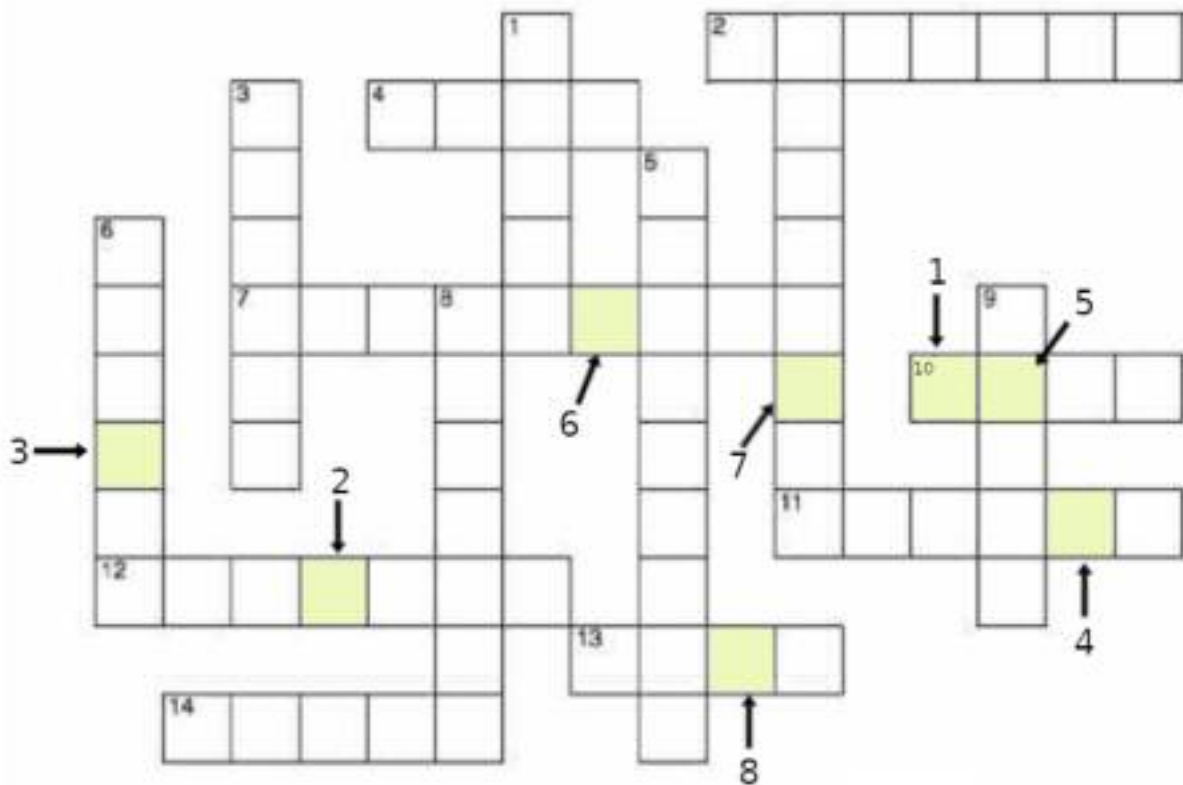
Het sneeuwt in het park en na school gaan alle kinderen op het heuveltje in het park sleeën. Als Jantje wil gaan sleeën, vraagt Keesje: 'Mag ik meedoen?' Zegt Jantje: 'Ja is goed! Doen we om de beurt, jij neemt hem mee naar boven en ik naar beneden.'

Twee muizen zitten in de goot. Dan zien ze opeens een vleermuis voorbij vliegen. De ene muis steekt zijn pootje op. De andere vraagt: 'Ken jij hem?' Antwoordt de ene muis: 'Ja, dat is mijn broer, hij werkt bij de luchtmacht.'

Jantje: 'Hoe laat is het?' Juf: 'Drie uur.' Jantje: 'Oh nee!' Juf: 'Wat is er?' Jantje: 'Ik vraag de hele dag aan iedereen hoe laat het is en ik krijg steeds een ander antwoord!'

Kruiswoordraadsel

Horizontaal (van links naar rechts)

2. Oude vrouw in de tempel
4. Vertrek waar Jezus werd geboren
7. Vader van Johannes
10. Zwaar geschenk van een wijze
11. Oude man die Jezus wilde zien
12. Zij zongen in de kerstnacht
13. Stralend hemellichaam
14. Zoon van God

Verticaal (van boven naar beneden)

1. Moeder van Jezus
2. Keizer en maand
3. Zij kwamen uit het Oosten
5. Moeder van Johannes
6. Voederbak
8. Zij hielden getrouw de wacht
9. Man van Maria

Het woord dat we zoeken is:

De oplossing kan doorgegeven worden aan Valentine of Bo.

De winnaar krijgt een attentie.

Naam:

Stukje natuur

Nachtvinders in Huize Vogelzang

Jullie weten ondertussen dat ik enkel nog nachten werk. En dan is er wel wat te horen: de uilen. Maar ook wel klein gefladder te zien in de gangen na nog eens goed verluchten 's avonds.

Wapendrager (*Phalera Bucephala*)

4 juli 2022 om 2u15 's nachts zie ik een heel mooie mot. Ik neem snel een foto met mijn gsm, zodat ik het later kan opzoeken.

De wapendrager is een nachtvlinder uit de familie van de tandvlinders, die voorkomt in Midden en West-Europa.

Die mot heeft een zilverachtige glans en grote, ronde gele vlekken aan de rand van de vleugels en heeft een spanwijdte van 42 tot 55 mm.

Het mannetje is kleiner dan het vrouwtje. Er is één generatie per jaar.

De vlinders vliegen van mei tot juli. De rups ontwikkelt zich van juli tot september, waarna ze zich ingraaft en zich in een kamertje onder de grond verpopt tot een zwarte pop. De rups wordt aangetroffen op lindebomen, eiken, wilgen en hazelaars.

Zwart weeskind (*Mormo Maura*)

Op 25 juli 2022 ontdek ik in de traphal van de Nieuwbouw een nachtvlinder uit de familie van de Noctuidae, de uilen, namelijk het zwart weeskind.

De voorvleugellengte bedraagt tussen de 30 en 36 mm. De soort komt verspreid over Europa voor. Hij overwintert als rups.

Gevlekte mierenleeuw (*Euroleon nostras*)

Op 31 juli 2022 vind ik een dood insect op de trap van de Nieuwbouw.

Het blijkt de gevlekte mierenleeuw te zijn.

De larve is een geduchte jager die op mieren en andere kleine insecten loert, vanuit een zelf gegraven valkuil. Het volwassen insect heeft veel weg van een waterjuffer, maar is hiervan te onderscheiden door de verdikte, bij het uiteinde naar de zijkant gebogen antennes.

De gevlekte mierenleeuw heeft een spanwijdte van 50 tot 66 mm.

Ook dit was weer zeer boeiend voor mij, hopelijk ook voor jullie.

Nachtelijke groet,
Nicole

Nog een weetje...

De Atlasvlinder:
spanwijdte van 25 tot 30 cm en behoort hiermee tot de grootste vlinders ter wereld

Ook dit is een nachtvlinder

Recept

Suikerwafels op oma's wijze door Carine Maes

Op het vorige tuinfeest, op vrijdag 24 juni, bakten Carine en Pascale lekkere wafeltjes.

Carine, die toen nog maar enkele dagen in dienst was in Huize Vogelzang, gebruikt dit lekkere recept al jaren en wilde de zusters en bezoekers hiermee verwennen.

Wie nog wat wil nagenieten van dit lekkere dessertje, kan gerust zelf de wafelijzers warm (laten) maken.

Ingrediënten:

500 gram bloem

400 gram fijne suiker

3 pakjes vanillesuiker

5 eieren

400 gram gesmolten boter

1 snuifje zout

Klop de hele eieren samen met de suikers en een snuifje zout.

Doe de gesmolten boter erbij en roer goed.

Giet de bloem erboven op, roer opnieuw goed en mix indien mogelijk.

Laat 2 uur rusten.

Veel bakplezier!

